

Վերադառնալով Տեղեկագրերի պատմական-տարեկանների սկիզբին՝ նոր կանոն-սահմանադրությունը հետզհետե նորա սրբա-
թանկ էր դառնում իր համայնությանը, և
մի քանիսի հետ իր ամեն պայման-
ներին ու կարողություններինը նայի
հիմնին վրայ հաստատով. ոսկայն
հայեցվեալն այն տնոր ձևերով՝ նորի-
նստի պէս և արեւմտեանի գիտարեւ-
ութեան և խափանարար արգելքնե-
րու հանգիստով, հախառակ միա-
տեսութեան թաղմանոց, անկարելի
համարեց ամբողջութեանը վրայ հա-
նդել տայն տարեկանների մէջ, որով
ձարկ եղած է բուսականաճող գլը-
նառար տարմուղութեանը վրայ հա-
մարութեանը և իրաց այս միջանկն-
նէյ, պէտք է պատահական դժժ-
ուարութեանց և արգելքներուն
հետ և հայրի առնել նաև Ս. Աթո-
սոյ ներքին առնառիկ վիճակով՝ վա-
րական և երմտեանի դժուարու-
թեանց և Միաբանական անդամոց
անուշովման կորմանէ, որը տե-
ական հանգամանք մ'ապացած լի-
նայրով, կ'ապանակի քաղաքի վի-
ճակին մէջ լծուող Ս. Աթոսը վա-
րոց կանոնական տնօրէնութիւննե-
րը :

Սոյն ընդհանուր քաղաքականութե-
ան յետոյ կը փութաճը համառո-
տօրէն յառաջ բերել Միաբանութեան
կանոնական համարաւորութեան
Վերաբերեալ Ուսումնական. Գործըն-
թեանց. և Ս. Տեղեւոյ, Էքզիսից պա-
րագլ Վարդապետ և նորա յարակից ինչ-
որոշ վարարներ հետեւեալ կլա-
նայն մարերն .

Միաբանական կազմութիւնը,
որ Ս. Աթոսը պէտքը լեցնելու հա-
մարտը ըստ կանոնագրի պէտք էր բա-
ղարկեցանէ, 35 նախագահ, 30 Գլ-
ագահ, 48 սարկապ, 16 դպիւր-
30 Ժողովագահ (Ս. տարւոյ հա-
մար), 82 միաբան և 34 Մարա-
պետ, այսինքն միայն կը պարտական
Ֆ պատրաստ, 38 իրաւ, 3 սարկ-
ապ, 10 ուսարկիր, 27 Ժողով-
ագահ, 60 միաբան և 30 միաբ-
ան պէտք իրար մերձաւոր և հեռաւոր
խաղաղակցութեան ու անկարող ձեռու-
նիւններն ի միտան հաշուելով : Սոյն
տարեկանի մէջ Ս. Աթոսը ստի-
պարկական սկիզբից համեմատ ձեռ-
նադրութիւն մի կատարել երբ որ
գաւազութեան յառաջան Վարդա-
պետութեան կոչուած են իրժ. Նի-
կիտոս, Պետար, Գրիգորիս Մա-
նուկ և Տրդատ վարդապետք : Սոյն
տարւոյ մէջ Միաբանութիւնը նորեկ
Միաբանական անդամ՝ չուինեալ
գտա, երկրոր ժողովուն ներքա մի-
տեսութեան ուղանելէ յետոյ, պար-
տաւորուած է Միաբ. անդամաց յան-
դէն ջնջել անցեալ տարի ծանօթ
միջոցեպին տակիւ Սլքը, կեցը-
մարդութեան տնօրէնութեանը ան-
տատարով մեկտել և իւր Պոյի մե-
նացող Արք. Մկրտիչ Լեւոնիայի և
Վրդան Բաղրիբեան վարդապետաց
համար հանրաժանով
տնօրէնի արարմանց և անտեղի չա-
րախօսութեան համար, որով փա-
նայն ժողովուրդը զայն անդին
հանգամանութիւնն խախտելի վը-
նաւ Ս. Աթոսը պարտաւ բարձր
նաւ Ս. Աթոսը և Աղբին Գաղով
Ս. Ռիտի անդամաց պատանալա-
մութեան և հաւատարմութեան
միջանց համար լինելով վարձա-
տարութեանց, Միաբանական ընդհա-
նուր ժողովն պարտը կը զգայ խո-
տանալով լինէ Ս. Աթոսը անկող
հանգամանութեան նաև տայ տակիւ
եղած ծանր դրացմանց և մտահո-
գութեանց պատճառաւ անկարող
մնացել է որ և տնօրէնութիւն
մընայն :

Ըստ տրամադրութեան կանոն-
նագրի 64-րդ յօդուածին, Ս. Աթո-
սոյ Ժառ. վարձարանի գրութիւնը
նոր ծրարակ համաձայնեցելու հա-
մարտը արդէ 1880 թուականի Զառ-
նիկին Աթոսները գտնուած աղա-
կերտը արձակուելով և հեռացնել
հարաւորներ ընդգրկուելով, ներկա
գաւառարաններ պահելուց թուոյն
համեմատ, որ 23-ի կը յանդէր, և
որոք մեկ կողմին Եկեղեցեան դը-
նաութեան պաշտօնի վարելով հա-
մարձ, կը պարտային կանոնադրով
ծրարգրեալ ուսմանց : Նոյնպէս կը
պարտաւորեալ Ս. Աթոսը կողմ
արարաւորներ կրկնու վարձարանոց,
հանդիմանեալ նաև Գոյրքին և Բեթլի-
հէմին դպրոցաց Վարձարանութիւնն
պայտաց Միաբանութիւնն
պատանալ է նաև Աղբ. Միաբան-
ականութեանց և փարիզի Հայկա-
ցական Գաղութեան Գաղութեան

ի, միայն իրենցներն զեւ կեաւ չէին, վերջին անգամը թաղապետութեան, աս նմ ուղաձայնի ներկայ ըլլին եւ սկսան խորգաւն զուէներ տեղացեալ. այս մասն ընտարգական յանձնաժողովոյ կողմէն զիտգովութիւններ կըան, մէկնեւ ժողովրդեան մէջն տարօրինակ եւ անմակը ձայնիւ ու անպատահ յարգաւոր վեր տեղի ունեցան բնտարգական յանձնաժողովոյ անդամոց եւ նախ, Ս. Հօր զմը ըսելով թէ՛ «Վարդապետ, Վարդապետ, դուստր, որ պտտի միտաբարութիւն կուտ», նոյ զր պիտի ձնու եւայն» Այս վարքենաւոր յարգաւորներն էլ ընտրութիւն երկու օրրդը եւ կըրպայը, օրրդիմով կեկիզեպալ մէջ մոք կըրանա յուս մկեպա, իսկ տառնարօք Ս. Հօր իտնին եւ խաղաղաբարական միջոցին ըսով դարգերապ ապմուրը, վերջնապէս զուէնամար կըաւ, Արիւիկանի 44 թուէն իտն տեսակ ըտնութիւնաւ եւ խորգաւ աստիճանը յիտուր նստաւ. դարմանըը նոյ է որ վերջին անգամին զուէարկութեան ընտարգապ իտուր վրայ մեծ փութիտութիւն մը չէր կըաւ:

Մէջէ երկու օր վերջը իտն երեւս փոխանները ժողովի նաւիրութեան մը 28 էն միայն 22 ը ներկայ դտնութեան, Ս. նիտուրն Գլեր. տաղաւորական Տեւ Պապա՛ Հայրը իտնա անցնիտ եւ զաղցը տտնախոսութիւն մըրաւ. անցիպապա ըսելիւն եւ ըստըտըմ պէաը է ինկը բաժնուս ալ նոյապալ ըսելով, եւ ինչպէս արտասանած է Ատննապետիւ, իտըմէրաշնորհ Տ. Ներսէս Ս. Պտորապըը Հայրնեայն. այս ըստեր արգրաբեւ ժողովրդեանայ տմաը պիտըը կը զարմոպալներ եւ կիտէր. Ատննապը թաշտեպա ժողովալեանայ կրիցապունին աստնապետութիւնաւ եւ կրտաթարգունին աստնապըըրութիւնաւը: Նախ զիւանի ընտարութիւնն նստար ըստ օրրին զուէ տըրըտեպալ Արիւիկան եւ իշնամախտան Ա. Ատննապետութիւնն նոյմար տտնապալն ճաւապար զուէ տաշան, երկուքն ալ ըստապալի տառեպալութիւն չունենալ. նոյնն նարկ եպաւ կրկին զուէր օրրով. Բ. զուէնամարին մէջ իշնամախտան 14 զուէ եւ Արիւիկան 8 զուէ, նտուէապէս ըստ օրրին Ատննապետ ընտարտեպալ իշնամախտանն էք. ժողովը ըստըտըտ Արիւիկան տաշարպից Նախ. Հօր ըսելով թէ «Հայր տուր, այս չկըաւ, չեմ ընդունիր, դարձուածը եպաւ. վաղը պիտի ըսեմ» Հայր տուրըը ինքրոց թէ կըաւը փալաւն այլ՝ ձըղզըք, յայտնեցը, թայց արդէն յայտնաւորելը ըսն մը չկար: Հնտուեպ օրը իրկին նիտա պէտըք եր ընկը կրտն եւ Բազ. ժողովոց նստար, ինչպէս որ Հայր տուրը յայտնեց թուրը ժողովալեանապալ: Արիւիկան այս վերջին նիտարն իշնամախտար որ մեծամամուտիւն ըր դոնապալ, օրպէս զի դորմ մը չեանուտի, ճաւալութեան, ինչպէս թուրը չեկրորտի, իտըմապալ Արիւիկանը, նարկապալ երկան ժողովը մեծամամուտիւն ժողովը աստնար պիտի թայցալ, եւ արգըքն օրական ինքրոցն ալ յայտնի եւ Արիւիկանի եւ իւր կամակիցներու տարաշարիւրեպալ Նախ. Ս. Հօր կըրթին թէ՛ ներկարգութեան տարաշարիւրութիւնը: յայտնիցին թէ մնիր թըր երեւս իրկաւան եկած չնըը, թողըպալը մը իրկիւրպայցալոյցին թէ զիւանի ընտարութիւնը օրրնապար եպած չէ. Նախ. Ս.

Եւ որ ինքզինը ցոյցնէր
 խալէ իւր աքը կը խտտ
 արեւասիւն երէկ ծննդեան
 ունով մ'օծաւած լինէր
 կ'աւ ֆէրմանտ կոչած
 խալապոքերէր այդ անու
 թանկաներն ա՛յնչափ հա
 տաղօրէն լիկեռն չէր կը
 դռտու լիւնն արդիւն
 Պարսպօրէտիս սեմնն ՚
 աւ այն մեծ դրան, որ
 եւ յառեցաւ մնացած
 առջիկ, որը բացուած
 խալապոքերէր սովալ
 խալաղանց յողդողդ
 պատկառելի, վաճառ
 ան, լարչակաւն պաշտ
 տակեցողիկէ
 Երբ լիւնը մտքն անդ
 Զմայնակ վախճանը հա
 տալարաբէրէր կը դուրս
 ան յարեցաւ մնաց, ոչ
 համար, ուլ երբեք ամ
 ուլ ապրիլ որոյնքէ ի
 ստաղկած չէր, յօժար
 սպիտի հաղորապիտ ու
 կիկնը բազմալիւ բար
 ալ կը սիրէր անկեզ
 անցն յօժարանուն լի
 ան միտն հանգիպէր Պ
 մեծ ե գեղեցիկ վտու
 տար որ ձնաբէն կը բռն
 ան լիւր վրայ, եւ կ'ըն
 րդ չէ մոռնալ լիւն ոչ ախ
 ար: Երեք կամ չորս կն

420 00 8,19

[illegible]